

ZAKON O ZADUŽIVANJU, DUGU I GARANCIJAMA BOSNE I HERCEGOVINE

(Neslužbeni prečišćeni tekst¹)

UVODNE ODREDBE

Član 1.

(Predmet Zakona)

Ovim zakonom uređuju se dug i garancije Bosne i Hercegovine, način i postupak zaduživanja, osiguranje sredstava za otplatu duga, izdavanje garancija i emisija vrijednosnih papira, rezervne mjere i njihova primjena, vođenje evidencija o dugu i garancijama, te druga pitanja koja se odnose na dug i garancije Bosne i Hercegovine.

Član 2.

(Podjela Zakona)

Zakon je podijeljen u šest poglavlja kojima se uređuje materija koja je predmet ovog zakona, i to: Poglavlje I. Opće odredbe državnog duga, Poglavlje II. Unutrašnji dug, Poglavlje III. Vanjski dug, Poglavlje IV. Unutrašnje i vanjske državne garancije, Poglavlje V. Kaznene odredbe i Poglavlje VI. Prijelazne i završne odredbe.

Član 3.

(Definicije)

Termini koji se koriste u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:

- 1) Dug je monetarna obaveza za pozajmljena sredstva uključujući finansijski lizing.
- 2) Servisiranje duga je uplata sredstava svake fiskalne godine za glavnica, kamatu, diskont i druge obaveze po osnovu duga, uključujući ostale prateće troškove.
- 3) Država je Bosna i Hercegovina.
- 4) Entitet je Federacija Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Federacija) ili Republika Srpska.
- 5) Distrikt je Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine.
- 6) Državni dug je dug izražen u domaćoj valuti, čiji je zajmoprimac Ministarstvo finansija i trezora Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ministarstvo), u ime Bosne i Hercegovine.

¹Neslužbeni prečišćeni tekst sadrži Zakon o zaduživanju, dugu i garancijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 52/05) i Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o zaduživanju, dugu i garancijama Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 103/09)-**označen podebljanim slovima.**

Ovaj neslužbeni prečišćeni tekst služi za internu upotrebu i na isti se ne može pozivati prilikom službene upotrebe.

Državni dug također obuhvata i dug Bosne i Hercegovine koji je do sada nastao u skladu sa zakonom koji je bio na snazi u vrijeme zaduženja. U svrhu utvrđivanja državnog duga, kada je neizmirena obaveza izražena u zakonskoj valuti izuzimajući domaću valutu, vrijednost će se preračunati u domaću valutu u vrijeme vršenja procjene, prema zvaničnom kursu Centralne banke Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Centralna banka).

7) Unutrašnji državni dug je državni dug, izuzimajući vanjski državni dug.

8) Direktni unutrašnji državni dug je unutrašnji državni dug nastao direktno u ime Bosne i Hercegovine.

9) Direktni vanjski državni dug je dug nastao direktno u ime države, a koji isključuje relevantni vanjski dug dužnika.

10) Indirektni unutrašnji državni dug je unutrašnji državni dug nastao na zahtjev i u ime dužnika, a vraća ga država isključivo iz sredstava koja taj dužnik uplati za svoj relevantni unutrašnji dug.

11) Vanjski državni dug je državni dug nastao u skladu s međunarodnim sporazumom. Dug nastao u periodu od 2. aprila 1992. do 14. decembra 1995. godine ne smatra se vanjskim dugom države, a država nema nikakvu odgovornost za otplatu tog duga.

12) Državne garancije su unutrašnje i vanjske državne garancije.

13) Unutrašnja državna garancija je garancija države da će otplatiti zajam, u potpunosti ili djelimično, ukoliko to ne uradi zajmoprimac, a isključujući vanjske državne garancije.

14) Vanjska državna garancija je garancija države da će zajam koji je predmet međunarodnog sporazuma otplatiti, u potpunosti ili djelimično, ukoliko to ne uradi zajmoprimac.

15) Evidencija o državnom dugu je zvanična evidencija koja uključuje najmanje dvije odvojene komponente: Evidenciju o unutrašnjem državnom dugu i Evidenciju o vanjskom državnom dugu.

16) Evidencija o unutrašnjem državnom dugu je zvanična evidencija koja osigurava postojeći sažeti pregled cjelokupnog unutrašnjeg državnog duga koja obuhvata najmanje dvije odvojene komponente: Evidenciju o direktnom unutrašnjem državnom dugu i Evidenciju o indirektnom unutrašnjem državnom dugu.

17) Evidencija o vanjskom državnom dugu je zvanična evidencija koja osigurava postojeći sažeti pregled cjelokupnog vanjskog državnog duga.

18) Evidencija o državnim garancijama je zvanična evidencija koja obuhvata najmanje dvije odvojene komponente: Evidenciju o unutrašnjim državnim garancijama i Evidenciju o vanjskim državnim garancijama.

19) Evidencija o unutrašnjim državnim garancijama je zvanična evidencija o ukupnim unutrašnjim državnim garancijama.

- 20) Evidencija o vanjskim državnim garancijama je zvanična evidencija o svim vanjskim državnim garancijama.
- 21) Redovni prihodi su iznos poreskih i neporeskih prihoda u budžetu za koje se pretpostavlja da će se ponoviti u toku naredne godine, i posebno uključuju sve prijenose sredstava od entiteta i Distrikta, kao i sopstvene prihode države.
- 22) Dug entiteta je dug izražen u domaćoj valuti čiji je zajmoprimac, direktno ili indirektno, ministarstvo finansija entiteta u ime entiteta. U svrhu utvrđivanja duga entiteta, kada je neizmirena obaveza izražena u stranoj valuti, izuzimajući domaću valutu, bit će preračunata u domaću valutu u vrijeme procjene vrijednosti prema zvaničnoj kursnoj listi Centralne banke.
- 23) Unutrašnji dug entiteta je dug entiteta isključujući vanjski dug entiteta.
- 24) Vanjski dug entiteta je dug entiteta koji je predmet međunarodnog sporazuma zaključenog u skladu s procedurama definiranim ovim zakonom.
- 25) Dug Distrikta je dug Distrikta izražen u domaćoj valuti čiji je zajmoprimac Uprava prihoda u ime Distrikta. U svrhu izračunavanja duga Distrikta kada je neizmirena obaveza izražena u stranoj valuti ili valutama, izuzimajući domaću valutu, bit će preračunata u domaću valutu, u vrijeme procjene vrijednosti prema zvaničnoj kursnoj listi Centralne banke.
- 26) Unutrašnji dug Distrikta je dug Distrikta isključujući vanjski dug Distrikta.
- 27) Vanjski dug Distrikta je dug Distrikta koji je predmet međunarodnog sporazuma zaključenog u skladu s procedurama definiranim ovim zakonom.
- 28) Dužnik je jedan od dva entiteta ili Distrikt u čije je ime država stvorila obaveze po osnovu indirektnog unutrašnjeg državnog duga.
- 29) Relevantni unutrašnji dug dužnika je unutrašnji dug entiteta ili unutrašnji dug Distrikta za koji je Ministarstvo stvorilo obaveze po osnovu indirektnog državnog unutrašnjeg duga plativog iz sredstava koja osigurava dužnik.
- 30) Relevantni vanjski dug dužnika je dug entiteta ili Distrikta u čije ime se zadužilo Ministarstvo.
- 31) Garancije entiteta su garancije na zajmove plative i u domaćoj i stranoj valuti, za koje je Ministarstvo, u ime entiteta, nosilac garancije.
- 32) Garancije Distrikta su garancije na zajmove plative i u domaćoj i stranoj valuti, za koje je Uprava prihoda, u ime Distrikta, nosilac garancije.
- 33) Evidencija o dugu entiteta je evidencija koju priprema Ministarstvo, a koja pruža sažete informacije o dugu entiteta na osnovu podataka koje entitet dostavlja Ministarstvu.
- 34) Evidencija o dugu Distrikta je evidencija koju priprema Ministarstvo, a koja pruža sažete informacije o dugu Distrikta na osnovu podataka koje Distrikt dostavlja Ministarstvu.

35) Evidencija o garancijama entiteta je evidencija koju priprema Ministarstvo, a koja pruža sažete informacije o garancijama entiteta na osnovu podataka koje entitet dostavlja Ministarstvu.

36) Evidencija o garancijama Distrikta je evidencija koju priprema Ministarstvo, a koja pruža sažete informacije o garancijama Distrikta na osnovu podataka koje Distrikt dostavlja Ministarstvu.

37) Vrijednosni papiri Bosne i Hercegovine su obaveze države nastale pod uslovima koje propiše Ministarstvo, a koje čine državni dug.

38) Stalno izdvajanje namjenskih sredstava je ovlaštenje koje daje Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Parlamentarna skupština) radi izdvajanja namjenskih sredstava u konkretnu svrhu, a koje ne zahtijeva izmjene Zakona o izvršenju budžeta.

39) Sistem elektronske evidencije je kompjuterizirani sistem uspostavljen u Centralnoj banci ili na drugi način koji odobrava državni ministar finansija i trezora (u daljnjem tekstu: ministar) za registraciju izdavanja, stanja računa, servisiranja duga i amortizaciju vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine u nefizičkoj formi.

40) Elektronska evidencija vrijednosnih papira je vrijednosni papir koji je emitiran i koji se održava u obliku kompjuteriziranog knjiženja ili u obliku računovodstvene evidencije u sistemu elektronske evidencije.

41) Certifikat ili ovjereni vrijednosni papir je vrijednosni papir odobren i izdat u određenoj, tj. fizičkoj formi.

42) Kreditni sporazum je pisani sporazum ili drugi finansijski aranžman, uključujući međunarodne ugovore, koji sadrži uslove pod kojima je zajmoprimac dobio sredstva od kreditora i odredbe kojim se regulira otplata tih sredstava.

43) Garancija je pisano preuzeta obaveza plaćanja finansijske obaveze u slučaju da strana koja ima primarnu obavezu za vraćanje takve finansijske obaveze nije izvršila uplatu po njenom prispjjeću.

44) Dugoročni dug je dug koji se otplaćuje u roku dužem od jedne godine od dana zaduženja.

45) Kratkoročni dug je dug koji se otplaćuje u roku kraćem od jedne godine od dana zaduženja.

46) Kapitalna investicija je razvojni projekt, projekt poboljšanja i izgradnje infrastrukture, uključujući pokretnu i nepokretnu imovinu, opremu i konsultantske usluge koje su sastavni dio takvog projekta koji se nalazi u odobrenom budžetu, ima period amortizacije duži od pet godina, a koristi se u vezi s vladinom funkcijom koja služi u javne svrhe.

47) Period amortizacije kapitalne investicije je predviđeni vremenski period stvarnog korištenja kapitalne investicije uključujući tekuće održavanje.

48) Deficit proizašao iz gotovinskog toka je privremeni deficit prouzrokovan razlikom u vremenu primanja budžetskih prihoda i plaćanja budžetskih rashoda, i baziran je na budžetu u kojem ukupno planirani budžetski prihodi nisu manji od ukupno planiranih budžetskih rashoda za tu fiskalnu godinu.

49) Centralna banka je Centralna banka Bosne i Hercegovine.

50) Radni dan je dan koji nije subota, nedjelja ili službeni praznik, kao i dani kada su bankarske institucije, u skladu sa zakonom, ovlaštene da ne rade.

51) Princip krajnjeg korisnika alocira obavezu entiteta ili Distrikta o izvršenju otplate vanjskog duga na osnovu mjesta korištenja kreditnih sredstava u vrijeme kada je taj dug i nastao. Obaveza otplate vanjskog duga alocira se u onom omjeru u kojem su i kreditna sredstva iskorištena.

52) Zajmoprimac je strana koja primarno ima obavezu izmirenja duga.

53) Zakon o izvršenju budžeta je Zakon o izvršenju budžeta institucija Bosne i Hercegovine i međunarodnih obaveza Bosne i Hercegovine za tekuću godinu.

54) Kanton je federalna jedinica uspostavljena u skladu s Ustavom Federacije.

55) Općina je općina ili grad uspostavljen u skladu s ustavom entiteta.

56) Finansijski lizing je sporazum za lizing kapitalne investicije na određeni vremenski period, s tim da na kraju tog perioda kapitalna investicija postaje vlasništvo zajmoprimca, kao što je definirano zakonom.

57) Međunarodni sporazum je sporazum kojim Bosna i Hercegovina preuzima kreditne i druge finansijske obaveze, a koji je zaključen u pisanoj formi s jednom ili više država ili s jednom ili više međunarodnih organizacija, i koji je reguliran međunarodnim pravom.

POGLAVLJE I - OPĆE ODREDBE DRŽAVNOG DUGA

Član 4.

(Upravljanje državnim dugom)

(1) Ministarstvo je nadležno za provođenje procedura za zaduživanje i upravljanje državnim dugom. Zaduženje može nastati u domaćoj ili stranoj valuti.

(2) U vezi sa stvaranjem obaveza po osnovu indirektnog unutrašnjeg državnog duga, Ministarstvo će se konsultirati s relevantnim dužnikom u skladu s uslovima iz odluke vlade dužnika.

(3) U okviru Ministarstva djeluje Sektor za upravljanje državnim dugom. Sektor upravlja, nadgleda i pravi planove u vezi s državnim dugom i pruža administrativnu podršku Savjetodavnoj komisiji za dug (u daljnjem tekstu: Komisija).

(4) Vijeće ministara Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Vijeće ministara) imenuje Komisiju u čiji sastav ulaze:

a) dva predstavnika u ime Vijeća ministara od kojih je jedan ministar koji će biti predsjedavajući Komisije, a drugog člana imenuje Vijeće ministara;

b) jedan predstavnik Centralne banke;

c) dva predstavnika Federacije od kojih je jedan ministar finansija, a drugog imenuje Vlada Federacije;

d) dva predstavnika Republike Srpske od kojih je jedan ministar finansija, a drugog imenuje Vlada Republike Srpske;

e) jedan predstavnik Distrikta - direktor Uprave prihoda Distrikta.

(5) Institucije koje imenuju predstavnike u Komisiju obavezne su Vijeću ministara dostaviti imena zamjenika koji će zamjenjivati imenovanog člana u slučaju njegove spriječenosti da prisustvuje sjednici Komisije.

(6) Komisija ima savjetodavni karakter, a prvenstveno u vezi sa:

a) stanjem i perspektivom državnog duga;

b) trenutnim i budućim potrebama za prihodima radi servisiranja državnog duga kao i trenutnim i budućim uplatama koje su za njegovo servisiranje dužni dostaviti entiteti i Distrikt;

c) mjerama koje treba razmotriti da bi se postigli i održali stabilnost, kontinuitet i ravnoteža u servisiranju državnog duga;

d) kriterijima koje treba primijeniti Ministarstvo prilikom zaduživanja države i izdavanja državnih garancija; i

e) pružanjem pomoći Ministarstvu prilikom razvoja Strategije upravljanja državnim dugom iz člana 5. ovog zakona.

(7) Komisija će donijeti propise kojima uređuje način rada.

(8) Komisija može angažirati eksperte iz specifične oblasti ukoliko to ocijeni potrebnim.

Član 5.

(Strategija upravljanja državnim dugom)

(1) Ministarstvo, u saradnji s Komisijom, utvrđuje prijedlog strategije upravljanja državnim dugom, koji će donijeti Vijeće ministara najkasnije mjesec dana prije isteka fiskalne godine.

(2) Ministarstvo pokreće aktivnosti zaduživanja u okviru ograničenja definiranih odredbama ovog zakona.

(3) Strategija upravljanja državnim dugom uključuje:

- a) neizmireni državni dug i državne garancije;
- b) pripremu petogodišnje srednjoročne strategije upravljanja državnim dugom koja će sadržavati i dug entiteta i Distrikta, a koja će biti u skladu s važećim zakonima entiteta i Distrikta;
- c) prijedlog državnog zaduženja i izdavanja državnih garancija uključujući svrhe zaduženja i izdavanja garancija;
- d) projekciju servisiranja državnog duga za narednih pet godina; i
- e) ostale relevantne informacije.

Član 6.

(Državni budžet i saradnja s entitetima i Distriktom)

(1) Ministarstvo će na osnovu podataka kursne liste Centralne banke u godišnji budžet koji se dostavlja Parlamentarnoj skupštini uključiti prihode potrebne da se u toj fiskalnoj godini izvrši plaćanje obaveza po osnovu državnog duga uključujući obaveze koje dospijevaju tokom te fiskalne godine kao i one koje će nastati tokom te fiskalne godine.

(2) Procjena definirana u stavu (1) ovog člana usaglašava se s entitetima i Distriktom i dostavlja Parlamentarnoj skupštini. Konačno usaglašena procjena dostavlja se u proceduru usvajanja godišnjeg budžeta u skladu s rokovima usvajanja budžeta.

(3) Ministarstvo je ovlašteno donijeti podzakonske akte kojima bi se definiralo vrijeme plaćanja duga entiteta i Distrikta prema državi od strane entiteta i Distrikta.

Član 7.

(Računi za državna kreditna sredstva)

Ministarstvo je ovlašteno u Centralnoj banci ili komercijalnim bankama otvoriti račune i podračune koji su neophodni za upravljanje državnim dugom. Takvi računi postaju sastavni dio Jedinstvenog računa Trezora države.

Član 8.

(Računi za servisiranje državnog duga)

Ministarstvo je ovlašteno otvoriti račune i podračune u Centralnoj banci kako bi osiguralo da se državni dug pravovremeno otplaćuje. Dobit od investiranja sredstava s tih računa koristi se za plaćanje provizija i ostalih troškova u vezi sa servisiranjem takvog duga, uključujući otplate takvog duga.

Član 9.

(Evidentiranje cjelokupnog neizmirenog državnog duga)

Sva ministarstva i druga vladina tijela, koja su do dana stupanja na snagu ovog zakona stvorila obaveze po osnovu državnog duga, u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, osigurati će informacije o svim takvim neizmirenim dugovima. Kopije sporazuma o državnom dugu, prateća dokumentacija i informacije u vezi s trenutnim statusom otplate svih neizmirenih dugova moraju se dostaviti Ministarstvu. Tako prikupljene informacije unose se u Evidenciju državnog duga.

Član 10.

(Državna kreditna sredstva)

(1) Ministarstvo je, na osnovu odluke Vijeća ministara, ovlašteno da: i) sredstva državnog duga prije njihove upotrebe u ovlaštene svrhe, i ii) državna sredstva čija je namjena otplata duga, investira samo u sljedeće svrhe:

a) vladine obveznice koje emitira vlada suverene države, a koje su međunarodno priznate agencije za davanje kreditnog rejtinga rangirale najmanje klasom "A" (visokog do srednjeg kvaliteta, s većim brojem dobrih karakteristika, ali koje su u izvjesnoj mjeri osjetljive na uticaj promjena u ekonomskim uslovima);

b) vrijednosne papire koji su rangirani u skladu s tačkom a) ovog stava za koje garantira vlada suverene države;

c) depozite kod bilo koje banke koja je članica Agencije za osiguranje depozita Bosne i Hercegovine;

d) depozite u nekoj od banaka koje su međunarodno priznate agencije za davanje kreditnog rejtinga rangirale najmanje klasom "A";

e) ugovore o ponovnom otkupu a u čijoj osnovi su kupljeni vrijednosni papiri koji se sastoje od vrijednosnih papira iz tač. a) i g) ovog stava i koje u svojstvu skrbnika drži treća strana;

f) sredstva na tržištu novca koja je regulirala Komisija za promet vrijednosnih papira iz Sjedinjenih Američkih Država ili neke nadzorne institucije Evropske unije, a čiji se portfelji sastoje samo od vrijednosnih papira izraženih u apoenima eura;

g) vladine obveznice koje emitira Bosna i Hercegovina; i

h) Centralnu banku.

(2) Sredstva iz stava (1) ovog člana neće biti investirana u bilo koji instrument koji dopijeva nakon planiranog datuma kada se očekuje primjena sredstava u dozvoljene svrhe.

Član 11.

(Uslovi državnog duga)

(1) Zavisno od odredbi ovog zakona i odredbi odluke Vijeća ministara, Ministarstvo ima isključivo ovlaštenje za:

- a) emitiranje kratkoročnih i dugoročnih vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine; i
- b) sklapanje kreditnih sporazuma.

(2) Zavisno od odredbi ovog zakona i odredbi odluke Vijeća ministara, Ministarstvo je ovlašteno odrediti detalje, formu i uslove vrijednosnih papira koji se razlikuju ili unose promjene u odnosu na gore opisane vrijednosne papire, uključujući ali se ne ograničavajući na formu dospijea instrumenta, metode rasta kamate, sniženje i premije.

(3) Obaveze po osnovu indirektnog unutrašnjeg državnog duga nastaju u skladu s uslovima definiranim odlukom vlade dužnika.

Član 12.

(Vrijednosni papiri Bosne i Hercegovine)

(1) Ministarstvo je ovlašteno emitirati vrijednosne papire Bosne i Hercegovine u elektronskoj ili u fizičkoj formi, kao i uspostaviti i voditi, direktno ili preko fiskalnog agenta, kompjuterizirani sistem za vrijednosne papire koji su emitirani u vidu knjiženja.

(2) Vrijednosni papiri Bosne i Hercegovine koji se emitiraju u vidu sistema elektronske evidencije su obaveze države i ne razlikuju se od onih koji su emitirani u fizičkoj formi, osim što se emisija, održavanje računa, transakcije koje utiču na vrijednosne papire Bosne i Hercegovine, uključujući i amortizaciju, provodi elektronski, koristeći međusobno povezane kompjuterizirane evidencije koje vode posrednici ili se vode preko posrednika koji djeluju kao agenti. Sistem elektronske evidencije utvrđuje pravo vlasništva nad vrijednosnim papirima Bosne i Hercegovine, a unos podataka o vlasništvu nad vrijednosnim papirima Bosne i Hercegovine u sistem elektronske evidencije je konačan. Fiskalni agent izdaje odgovarajuću potvrdu o vlasništvu na osnovu podataka iz elektronske evidencije.

(3) Vrijednosni papiri Bosne i Hercegovine koji se emitiraju u fizičkoj formi predstavljaju obaveze države i identificirane su serijom izdavanja, posebnim serijskim brojem, nominalnom vrijednošću, i predstavljeni su u formi evidentiranog vlasništva. Jedan ili više vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine mogu biti emitirani u fizičkoj formi kao kolektivni dokaz drugih vrijednosnih papira istog opisa emitiranih u elektronskoj formi.

(4) Vrijednosni papiri Bosne i Hercegovine kojima se može i ne mora trgovati na tržištu mogu biti prenosivi ili neprenosivi, zavisno od uslova emitiranja.

(5) Ministarstvo je ovlašteno emitirati vrijednosne papire Bosne i Hercegovine za prodaju:

- a) na aukciji, zadržavajući, tamo gdje je to moguće, pravo da odbije određenu ili sve ponude, ili po fiksnoj cijeni ili stopi;
- b) s popustom, ili po fiksnim, odnosno varijabilnim kamatnim stopama;
- c) u određenim apoenima;
- d) uz utvrđene datume izdavanja i prispjeća;
- e) uz ograničenje iznosa ponude;
- f) uz određeni datum ili datume plaćanja kamate/kamata;
- g) uz zadržavanje prava, ukoliko postoji, na plaćanje vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine prije planiranog datuma prispjeća; i
- h) uz reguliranje procedura plaćanja u slučaju kada plaćanje dospije u vrijeme praznika.

(6) U slučaju da datum plaćanja obaveza po osnovu vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine pada van uobičajenog radnog dana, takvo plaćanje obavlja se prvog narednog radnog dana, bez dodatnih kamata. Kada je uslovima vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine predviđeno da Ministarstvo može izvršiti plaćanje prije prispjeća, takva mjera može se preduzeti ukoliko se na nju odnosi ovlaštenje utvrđeno za takvo postupanje u vrijeme prodaje.

(7) Ministarstvo je ovlašteno uspostaviti pravila vođenja aukcije vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine. Ministarstvo može osnovati savjetodavnu komisiju za aukcije čije će se članstvo i odgovornosti uspostaviti u skladu s podzakonskim aktima.

(8) Na vrijednosnim papirima Bosne i Hercegovine kao i na opisu uslova ponude vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine navodi se ko je dužnik po osnovu vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine koji će vršiti otplatu, ili u slučaju direktnog unutrašnjeg državnog duga, stoji da je država obavezna vršiti otplatu.

(9) Ministarstvo ima ovlaštenje zaduživati se po osnovu državnog duga radi olakšanja poslova upravljanja dugom zamjenom između više vrsta kredita, ranijom otplatom već ugovorenih kredita u potpunosti ili djelimično, konverzijom postojećih kredita kad aktuelni uslovi finansijskog tržišta to nalažu, ili obavljanjem finansijskog poslovanja obavezama po osnovu duga uključujući finansijske proizvode.

Član 13.

(Propisi o vrijednosnim papirima)

Vrijednosni papiri Bosne i Hercegovine su predmet uslova emitiranja i propisa koji ih reguliraju, a koje donosi Ministarstvo. Centralna banka, uz odobrenje Ministarstva, može osigurati listing vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine na berzama oba entiteta. S tim u vezi, vrijednosni papiri Bosne i Hercegovine bit će predmet propisa koji se odnose na uslove listinga i procedura trgovanja na entitetskim berzama od strane komisija za vrijednosne papire.

Član 14.

(Odobrenje pomoći u slučaju gubitka, krađe ili uništenja ovjerenih vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine)

(1) Ministarstvo je ovlašteno propisati način postupanja u slučaju gubitka, krađe, uništenja, oštećenja ili poništavanja vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine emitiranih u fizičkoj, tj. ovjereoju formi, pod uslovom da je vrijednosni papir identificiran serijskim brojem i opisom, i da je zahtjev za pomoć podnesen u skladu s primjenjivim propisima Ministarstva.

(2) Navedene odgovornosti iz stava (1) ovog člana Ministarstvo može povjeriti fiskalnom agentu iz člana 17. ovog zakona.

Član 15.

(Ograničenja iznosa direktnog državnog duga)

Zaduženje po osnovu dugoročnog državnog duga može nastati ukoliko u vrijeme zaduženja po osnovu dugoročnog direktnog unutrašnjeg državnog duga ili dugoročnog direktnog vanjskog državnog duga iznos servisiranja dugoročnog duga koji dopijeva u bilo kojoj narednoj godini ne prelazi 18% redovnih prihoda ostvarenih u prethodnoj fiskalnoj godini. Ograničenje iznosa državnog duga od 18% iz ovog člana bit će na snazi tri godine od dana stupanja na snagu ovog zakona, a bit će podložno godišnjim analizama.

Član 16.

(Obaveze po osnovu državnog duga)

Državni dug predstavlja apsolutnu i bezuslovnu obavezu države u skladu s uslovima definiranim kreditnim sporazumima i vrijednosnim papirima Bosne i Hercegovine.

Član 17.

(Fiskalni agent)

(1) Centralna banka je fiskalni agent za unutrašnje vrijednosne papire Bosne i Hercegovine u skladu sa sporazumom koji će zaključiti s Ministarstvom i obavlja sljedeće poslove:

a) izvođenje aukcija vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine, i u vezi s tim, osiguranje pravovremene najave ponuda, aplikacija i instrukcija zainteresiranim učesnicima i informacija o rezultatima aukcije;

b) uspostavljanje i vođenje sistema elektronske evidencije vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine u kojem će se evidentirati emitiranje, transferi i druge transakcije i amortizacija svih takvih vrijednosnih papira koji su emitirani u vidu knjiženja;

c) održavanje zaliha vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine i dogovaranje njihovog emitiranja iz zaliha u svim slučajevima u kojima je takve vrijednosne papire potrebno emitirati u fizičkom obliku, zadržavajući odgovarajuće evidencije;

d) Kako bi se omogućilo uspostavljanje aktivnog sekundarnog tržišta i proširio pristup sistemu elektronske evidencije, Centralna banka tražit će listing vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine s entitetskih berzi, koji su predmet uslova entitetskog listinga, te omogućiti i dozvoliti trgovinu vrijednosnim papirima direktno između komercijalnih banaka i ostalih učesnika na sekundarnom tržištu, na način kako to odredi Centralna banka, što je predmet odgovornosti Centralne banke za oprezno provođenje poravnanja i kliringa svih vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine;

e) rukovođenje sistemom elektronske evidencije koji će omogućiti da svi oni koji trguju vrijednosnim papirima Bosne i Hercegovine, a koji se čuvaju u sistemu, budu u mogućnosti uporediti prijenos vrijednosnih papira s plaćanjima;

f) osigurati takav sistem elektronske evidencije za finansijske i druge institucije koje u svom sistemu elektronske evidencije imaju evidencije o vrijednosnim papirima Bosne i Hercegovine za svoj račun, ili za račun drugih, da se u svakom momentu nesporno može utvrditi vlasništvo i status vrijednosnih papira koji se kod njih čuvaju;

g) vođenje računa Ministarstva tako da su sredstva operativna u momentu prispjeca plaćanja kamata i otplate glavnice po osnovu vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine;

h) usluge čuvanja, kliringa i poravnanja vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine;

i) izdavanje jednog ili više zbirnih certifikata koji mogu biti deponirani kod jedne ili više međunarodnih bankarskih institucija. Na ove zbirne certifikate agent može odobriti kamate ili njihovim knjiženjem ili u obliku certifikata;

j) pružanje drugih usluga, uključujući i procjenu, prema zahtjevu, finansijskih uslova kreditnih institucija koje učestvuju u programima državnih garancija, i drugih pitanja prema zajedničkom dogovoru.

(2) Centralna banka će, ukoliko se time ne umanjuje efikasnost, koristiti postojeću infrastrukturu za obavljanje poslova iz stava (1) ovog člana. S tim u vezi, Centralna banka je, uz odobrenje Ministarstva, saglasna da imenuje postojeće registre entiteta da djeluju kao njeni agenti radi uspostavljanja sistema elektronske evidencije. Obaveze i odgovornosti registara entiteta definirat će se odvojenim agentskim sporazumima. Centralna banka može imenovati jednog ili više agenata koji će obavljati poslove iz stava (1) ovog člana.

(3) Centralna banka može donijeti propise za koje smatra da su neophodni za izvršenje njenih obaveza navedenih u stavu (1) ovog člana. Takvi propisi imat će zakonsku snagu na cijeloj teritoriji Bosne i Hercegovine.

(4) Obavljanjem funkcije fiskalnog agenta definirane ovim zakonom, Centralna banka se ni na koji način ne obavezuje niti joj se pripisuje obaveza plaćanja takvog duga, niti se njene devizne rezerve ni na koji način smatraju garancijom za plaćanje takvog duga.

(5) Ministarstvo može, po potrebi, imenovati agenta ili agente za vanjske vrijednosne papire Bosne i Hercegovine.

Član 18.

(Uspostavljanje državne evidencije)

U skladu s odredbama ovog zakona, Ministarstvo uspostavlja Evidenciju državnog duga i Evidenciju državnih garancija.

Član 19.

(Upravljanje evidencijom)

(1) Da bi izvršilo dužnosti upravljanja državnim dugom i državnim garancijama u skladu s ovim zakonom, Ministarstvo će prvo prikupiti, a potom održavati i kompletirati tačne evidencije o svim obavezama koje čine državni unutrašnji i vanjski dug, i o svim državnim garancijama, i unutrašnjim i vanjskim.

(2) Ostala ministarstva i vladina tijela koja su do sada vodila evidencije u vezi s tim izvršit će hitan prijenos na Ministarstvo.

Član 20.

(Evidencija o državnom dugu)

(1) Evidenciju o državnom dugu čine dvije podevidencije: Evidencija o unutrašnjem državnom dugu i Evidencija o vanjskom državnom dugu. Evidencija o unutrašnjem državnom dugu sastoji se od dvije podevidencije: Evidencija o direktnom unutrašnjem državnom dugu i Evidencija o indirektnom unutrašnjem državnom dugu.

(2) Evidencija o državnom dugu osigurat će podatke o najmanje dvije kategorije: i) dugu u formi vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine te ii) dugu u formi kreditnih sporazuma. Ministarstvo donosi propise kojima se definiraju podaci koji će biti sadržani u takvoj evidenciji.

(3) Evidencija o državnom dugu pružit će informacije o valuti ili valutama izuzimajući domaću valutu, u kojoj se svaka obaveza plaća ili je prikazana u tim apoenima, kao i originalne i tekuće procjene obaveza u domaćoj valuti ili valutama u kojima je plaćanje ugovoreno. Centralna banka osigurat će informacije o važećem deviznom kursu.

(4) Evidenciju o državnom dugu ažurira Ministarstvo. Evidencija se objavljuje jednom godišnje u "Službenom glasniku BiH", najkasnije do 31. marta svake godine, i obuhvatit će komparativne podatke kada je to moguće za najmanje jednu godinu unaprijed.

Član 21.

(Evidencija državnih garancija)

(1) Evidenciju državnih garancija čine dvije podevidencije - Evidencija o unutrašnjim državnim garancijama i Evidencija o vanjskim državnim garancijama. Evidencija državnih garancija pružat će informacije za dvije kategorije: o unutrašnjim državnim garancijama i o

vanjskim državnim garancijama. Ministarstvo će utvrditi propise kojima se definiraju podaci koje će takva evidencija sadržavati.

(2) U evidencijama o državnim garancijama dat će se preliminarna vrijednost zagarantiranog iznosa u domaćoj valuti i u valuti odnosno valutama u kojima je plaćanje ugovoreno. Centralna banka osigurat će informacije o važećem deviznom kursu.

(3) Ministarstvo ažurira Evidenciju o državnim garancijama. Evidencija će se objavljivati jednom godišnje u "Službenom glasniku BiH", najkasnije do 31. marta svake godine, i obuhvatit će komparativne podatke kada je to moguće za najmanje jednu godinu unaprijed.

(4) U Ministarstvu će biti odložena sva dokumentacija podnesena i odobrena u skladu s ovim zakonom i čuvat će se u skladu s propisima o čuvanju dokumentacije institucija Bosne i Hercegovine.

(5) Ministarstvo će osigurati kraće podatke o garantiranim zajmovima u Evidenciji o državnim garancijama.

Član 22.

(Evidencija o dugu entiteta i Distrikta i garancijama entiteta i Distrikta)

(1) Ministarstvo uspostavlja i vodi evidenciju u vezi sa cjelokupnim dugom i garancijama entiteta uključujući i dug i garancije kantona i općina, i dugom i garancijama Distrikta na osnovu informacija koje entiteti i Distrikt dostave, a koji će biti u skladu s važećim zakonima entiteta i Distrikta.

(2) Ministarstvo je ovlašteno svake godine kvartalno pribaviti takve informacije od entiteta i Distrikta.

Član 23.

(Evidencija nevladinog duga)

Ministarstvo je ovlašteno prikupljati, uspostaviti i voditi evidenciju u vezi sa cjelokupnim nevladinim vanjskim dugom i donijeti propise u vezi s tim.

POGLAVLJE II - UNUTRAŠNJI DUG

Član 24.

(Svrha direktnog unutrašnjeg državnog duga)

Zaduživanje po osnovu direktnog unutrašnjeg državnog duga moguće je za:

a) finansiranje državnog budžetskog deficita proizašlog iz gotovinskog toka;

b) finansiranje državnog budžetskog deficita u slučajevima kada Ministarstvo procijeni da odobreni rashodi prelaze ili će preći iznos državnih prihoda;

- c) refinansiranje neizmirenog direktnog unutrašnjeg i vanjskog državnog duga;
- d) plaćanje državnih garancija, u potpunosti ili djelimično, u slučaju da zajmoprimac ne ispuni svoje finansijske obaveze;
- e) plaćanje troškova servisiranja državnog duga, uključujući i povezane troškove kao što su: emisija vrijednosnih papira, održavanje računa, amortizacija, fiskalni agencijski troškovi;
- f) finansiranje kapitalnih investicija; i/ili
- g) finansiranje fonda budžetskih rezervi i rezervi države.

Član 25.

(Svrha indirektnog unutrašnjeg državnog duga)

Stvaranje obaveza po osnovu indirektnog unutrašnjeg državnog duga moguće je za finansiranje relevantnog unutrašnjeg duga jednog ili više dužnika.

Član 26.

(Ograničenja iznosa direktnog unutrašnjeg državnog duga)

(1) Ograničenja iznosa direktnog unutrašnjeg državnog duga određuju se Zakonom o izvršenju budžeta. Ograničenja duga u Zakonu o izvršenju budžeta će, prije svega, isključivo odrediti iznos novog zaduženja po osnovu direktnog unutrašnjeg državnog duga unutar budžetske godine, i drugo, ukupan iznos direktnog unutrašnjeg državnog duga koji u toj godini može biti neizmiren. Ograničenja iznosa direktnog unutrašnjeg državnog duga propisana Zakonom o izvršenju budžeta sadrže ovlaštenje za zaduživanje po osnovu direktnog unutrašnjeg državnog duga do propisanog iznosa.

(2) Ukoliko je garancija izdata u skladu s odredbama ovog zakona, zaduženje nastalo radi otplate takve garancije nije predmet ograničenja zaduženja iz stava (1) ovog člana.

(3) Indirektni unutrašnji državni dug ne podliježe ograničenjima iz ovog zakona.

(4) U slučaju kada se vrijednosni papiri Bosne i Hercegovine emitiraju s popustom, ograničenje se obračunava po cijeni popusta u vrijeme početnog izdavanja vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine.

(5) Svaki neizmireni dug za koji su sredstva dovoljna da se osigura otplata glavnice i kamate duga do dana prispjeća ili otplate neopozivo položena kod treće strane neće biti predmet obračuna za limit zaduženja.

(6) U bilo kojoj fiskalnoj godini, u periodu od 30 uzastopnih dana, ne može postojati neizmireni državni dug nastao za finansiranje deficita iz gotovinskog toka.

Član 27.

(Procedura za stvaranje obaveza po osnovu direktnog unutrašnjeg državnog duga)

(1) Kapitalna investicija odobrava se Zakonom o izvršenju budžeta, uključujući maksimalan iznos direktnog unutrašnjeg državnog duga odobrenog za finansiranje kapitalne investicije.

(2) Vijeće ministara donosi odluku kojom se utvrđuje:

a) maksimalan iznos glavnice direktnog unutrašnjeg državnog duga;

b) forma direktnog unutrašnjeg državnog duga;

c) prispijeće i uslovi otplate;

d) svrha zaduženja;

e) dokaz o poštivanju odredbi iz člana 26. ovog zakona;

f) period amortizacije kapitalne investicije koja se finansira; i

g) dokaz o osiguranju sredstava za otplatu direktnog unutrašnjeg državnog duga po prispijeću.

(3) Nakon donošenja odluke iz stava (2) ovog člana, Ministarstvo je ovlašteno stvoriti obaveze po osnovu direktnog unutrašnjeg državnog duga u skladu s utvrđenim uslovima.

(4) Najkasnije u roku od 30 dana od dana stvaranja obaveza po osnovu direktnog unutrašnjeg državnog duga, Ministarstvo će Vijeću ministara dostaviti izvještaj o nastaloj obavezi.

(5) Vijeće ministara će, najkasnije u roku od 60 dana od dana stvaranja obaveza, Parlamentarnoj skupštini prosljediti na uvid svoju odluku i izvještaj o zaduženju iz stava (4) ovog člana.

Član 28.

(Procedure za stvaranje obaveza po osnovu indirektnog unutrašnjeg državnog duga)

(1) Stvaranje obaveza po osnovu indirektnog unutrašnjeg državnog duga jedino je moguće nakon što Ministarstvo primi:

a) odluku vlade dužnika kojom se odobrava relevantni unutrašnji dug dužnika i kojom se zahtijeva stvaranje obaveza po osnovu indirektnog unutrašnjeg državnog duga u korist dužnika. Zahtjev sadrži neopozivo uputstvo Ministarstvu da emitira vrijednosne papire Bosne i Hercegovine u skladu s uslovima definiranim odlukom vlade dužnika. Odlukom vlade dužnika određuje se ovlašteni predstavnik dužnika koji će s Ministarstvom usaglasiti pitanja emisije vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine;

b) odluku vlade dužnika - Ministarstvo će preduzeti aktivnosti za stvaranje obaveza u skladu s uslovima definiranim odlukom vlade u roku od 30 dana. Zahtjev za emisiju vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine je neopoziv;

c) sporazum u pisanoj formi koji su potpisali ministar i ministar finansija dužnika (ili u slučaju Distrikta, direktor Uprave prihoda) koji Ministarstvu pruža dokaze o obavezi dužnika da obavi plaćanja državi po osnovu relevantnog unutrašnjeg duga dužnika. Takav sporazum osigurat će mjenicu ili neki drugi pravni instrument kojim bi, u slučaju neplaćanja, Ministarstvo bilo ovlašteno potraživati sredstva od dužnika; i

d) potvrdu dužnika da su ispunjeni kriteriji Ministarstva, a kojom se dokazuje poštivanje zakona iz oblasti unutrašnjeg duga dužnika ili Zakona o izvršenju budžeta, uključujući:

1) dokaz da je godišnje namjensko izdvajanje sredstava, koje je dovoljno za osiguranje otplate duga, sadržano ili će biti sadržano u godišnjem budžetu; i kopiju postojećeg budžeta koja pokazuje dovoljna sredstva namjenski izdvojena za tekuću godinu;

2) dokaz da je parlament dužnika odobrio finansiranje svih kapitalnih investicija uključivanjem u godišnji budžet;

3) dokaz o poštivanju ograničenja duga koje je uspostavio parlament dužnika; i

4) predočenje dokaza da je sporazum iz tačke c) stava (1) ovog člana važeći, da je obavezujući za dužnika, i da je primjenjiv u skladu s uslovima definiranim u sporazumu.

(2) Indirektni unutrašnji dug plaća država isključivo iz sredstava koja jedan ili više dužnika uplate državi po osnovu relevantnog unutrašnjeg duga dužnika.

(3) U slučaju zaduženja po osnovu indirektnog unutrašnjeg državnog duga u ime više od jednog dužnika, Ministarstvo raspoređuje obavezu otplate glavnice i kamate, i troškova zaduženja u vezi s indirektnim unutrašnjim državnim dugom na osnovu ukupnih iznosa zahtijevanih od strane dužnika.

(4) Ministarstvo je ovlašteno prikupljati sredstva od dužnika za pokriće troškova Ministarstva prilikom stvaranja obaveza po osnovu indirektnog unutrašnjeg državnog duga i prijema uplata od dužnika, servisiranja, povlačenja i osiguranja otplate relevantnog unutrašnjeg duga dužnika. Ministarstvo donosi propise koji određuju metodu pokrivanja i procjenjivanja takvih troškova.

(5) U slučaju da država stvori obaveze po osnovu indirektnog unutrašnjeg državnog duga u ime jednog ili više dužnika, a po prispjeću jedan od dužnika ne otplati svoj relevantni unutrašnji dug, takav propust dužnika koji nije izmirio svoje obaveze ne izaziva nikakve zakonske obaveze na strani dužnika koji je izmirio svoje obaveze u smislu preuzimanja odgovornosti za dio indirektnog unutrašnjeg državnog duga koji se otplaćuje iz takvog relevantnog unutrašnjeg duga dužnika.

(6) Neizmirenu obavezu iz stava (5) ovog člana može dobrovoljno, u potpunosti ili djelimično, izmiriti Ministarstvo ili dužnik koji je izmirio svoju obavezu. U tom slučaju dužnik koji nije izmirio svoje obaveze će Ministarstvu, odnosno dužniku koji je ispunio njegove obaveze osigurati cjelokupan iznos takvih plaćanja. Dužnik koji nije ispunio svoje obaveze dužan je isplatiti Ministarstvu, odnosno dužniku koji je izmirio obaveze proviziju od

najmanje 10% godišnje na iznos servisiranja duga od strane dužnika koji je izmirio obaveze. Takva nadoknada je, uključujući proviziju iz ovog stava, automatska, ima zakonsku snagu i ne zahtijeva bilo koju dodatnu mjeru ili dokumentaciju dužnika ili države.

Član 29.

(Kamate po osnovu sredstava direktnog unutrašnjeg državnog duga)

Kamate po osnovu sredstava na računima i podračunima otvorenim radi upravljanja sredstvima direktnog unutrašnjeg državnog duga uplaćuju se u državni budžet.

Član 30.

(Kreditna sredstva indirektnog unutrašnjeg državnog duga)

(1) Ministarstvo je ovlašteno prenijeti sredstva indirektnog unutrašnjeg državnog duga u Centralnu banku na račun dužnika u čije ime su stvorene obaveze po osnovu indirektnog unutrašnjeg državnog duga.

(2) Prijenos sredstava iz stava (1) ovog člana obaviti će se u skladu s uslovima iz sporazuma uz dokaze o relevantnom unutrašnjem dugu dužnika, a najkasnije u roku od 10 dana nakon što država primi ta sredstva.

(3) Kamata na sredstva iz stava (1) ovog člana, prije nego što se obavi prijenos, zadržava se na odgovarajućem podračunu i upotrebljava se za otplatu duga i drugih troškova u vezi s relevantnim unutrašnjim dugom dužnika.

Član 31.

(Rezervne mjere za indirektni unutrašnji državni dug)

(1) U slučaju nepravovremenog plaćanja indirektnog unutrašnjeg državnog duga od strane dužnika, Ministarstvo je ovlašteno od dužnika zahtijevati da osigura rezervna sredstva koja će se držati na državnom računu i da donese propise koji definiraju iznose i dužinu trajanja sredstava rezervi ograničenih narednom mjesečnom isplatom, kao i mehanizme naplate.

(2) U slučajevima kada Sektor za upravljanje državnim dugom procijeni da postoje izgledi da neće biti ostvaren pravovremen i adekvatan priliv prihoda za potrebe servisiranja indirektnog unutrašnjeg državnog duga, Ministarstvo se ovlašćuje da donese rezervne mjere. Ministarstvo se usaglašava s Komisijom, koliko to dozvoljavaju vrijeme i date okolnosti, o primjeni mjera iz člana 32. ovog zakona, preporučujući koja će to pravila i mjere biti. Konačnu odluku o tome donosi Ministarstvo.

Član 32.

(Očekivano neplaćanje obaveza po osnovu indirektnog unutrašnjeg državnog duga)

Nakon procjene Ministarstva da postoje izgledi da će doći do privremenog zastoja u pravovremenom prilivu prihoda iz ranije određenih izvora, odnosno od jednog ili oba entiteta

ili Distrikta, u odgovarajućem iznosu ili iznosima, za podmirenje planirane otplate na račun indirektnog unutrašnjeg državnog duga, Ministarstvo primjenjuje jednu ili više opisanih mjera:

a) Ako je razlog očekivanog nedovoljnog priliva prihoda takav da će jedan od entiteta ili Distrikt pribaviti sredstva za servisiranje duga u iznosu manjem od onog koji je bio predviđen kao njegov dio ili da neće uopće platiti svoj dio, Ministarstvo prvo upućuje zahtjev drugom entitetu ili Distriktu da ustanovi da li je voljan i sposoban osigurati dodatni doprinos kako bi se pokrio deficit. Entitet ili Distrikt, čiji je nedovoljni prihod pokriven takvim doprinosom, bezuslovno se obavezuje da onom ko je dao taj doprinos nadoknadi puni iznos tih sredstava, kao i proviziju u iznosu od najmanje 10% iznosa u roku od godinu dana od dana transakcije. Takva nadoknada je, uključujući proviziju iz ove tačke, automatska, ima zakonsku snagu i ne zahtijeva bilo koju dodatnu mjeru ili dokumentaciju dužnika ili Ministarstva.

b) Ako je razlog očekivanog nedovoljnog priliva prihoda uzrokovan time da jedan ili oba entiteta ili Distrikt neće osigurati nikakve prihode, ili će osigurati prihode u iznosu manjem od onog koji je predviđen iz izvora koji su za to određeni, i ako Ministarstvo, odnosno entitet ili Distrikt koji je izmirio svoj dio obaveze nije u mogućnosti ili nije voljan osigurati sredstva za nadoknadu propuštene uplate, onda će u tom slučaju Ministarstvo predložiti Vijeću ministara da iz sredstava rezervi budžeta koja nisu raspodijeljena izmiri prispjelu obavezu. Dužnik čiji je nedovoljni prihod pokriven takvim doprinosom bezuslovno se obavezuje da onom ko je dao taj doprinos nadoknadi puni iznos tih sredstava, kao i proviziju u iznosu od najmanje 10% iznosa. Takva nadoknada je, uključujući sve povezane troškove, automatska, ima punu zakonsku snagu i ne zahtijeva bilo koju dodatnu mjeru ili dokumentaciju dužnika ili Ministarstva.

c) U slučaju kada mjere iz tač. a) i b) ovog stava privremeno ne osiguravaju sredstva potrebna da se izbjegne očekivano neplaćanje, Ministarstvo se, uz odobrenje Vijeća ministara, ovlašćuje da izvrši preraspodjelu sredstava budžeta namijenjenih za druge svrhe, ali koja još nisu vezana prema godišnjem zakonu o budžetu, za pokrivanje platnog deficita po osnovu servisiranja duga. Svaku takvu vanrednu mjeru mora odobriti Vijeće ministara.

d) Ukoliko mjere iz tač. a), b) i c) ovog stava ne osiguraju sredstva neophodna da bi se izbjeglo neplaćanje u periodu od tri dana prije dana prispjeća otplate duga, Ministarstvo će osigurati dovoljan iznos sredstava dužnika u skladu sa Zakonom o sistemu indirektnog oporezivanja u Bosni i Hercegovini i iskoristiti ih za plaćanje prispjele obaveze. Vijeće ministara bit će obaviješteno o takvom postupku.

e) Ministarstvo donosi propise za provođenje ovih procedura.

Član 33.

(Neplaćanje direktnog unutrašnjeg državnog duga)

U slučaju kada država ne izvrši pravovremeno servisiranje direktnog unutrašnjeg državnog duga, Ministarstvo predlaže Vijeću ministara da od Parlamentarne skupštine zatraži da:

- a) se donese zakonska mjera o momentalnoj statusnoj suspenziji svih garancijskih programa koja će biti na snazi do vremena otklanjanja takvog zastoja u servisiranju duga;
- b) ovlasti Ministarstvo da uđe u pregovore s povjeriocima radi izmjene dužničkih obaveza države.

Član 34.

(Obaveze po osnovu unutrašnjeg državnog duga)

- (1) Direktni unutrašnji državni dug predstavlja apsolutnu i безусловnu obavezu države u skladu s uslovima vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine i kreditnih sporazuma.
- (2) Indirektni unutrašnji državni dug je isključivo obaveza dužnika. Indirektni unutrašnji državni dug predstavlja obavezu države samo u omjeru u kojem je država primila uplate po osnovu relevantnog unutrašnjeg duga dužnika.
- (3) Kreditor je obavezan prikupiti zadovoljavajuću dokumentaciju o djelovanju u skladu sa zahtjevima iz st. (1) i (2) člana 27. ovog zakona. Ministarstvo je, na zahtjev kreditora, dužno osigurati kompletnu i ažurnu informaciju kojom se potvrđuje djelovanje u skladu s propisima. U slučaju da kreditor ne prikupi navedenu dokumentaciju, obaveza države neće biti važeća, a kreditor neće biti u mogućnosti da je provede.

Član 35.

(Prioritet direktnog unutrašnjeg državnog duga)

- (1) Sve obaveze koje čine direktni unutrašnji državni dug i vanjski dug imaju paritetan i jednak status bez obzira kad su nastale i bez obzira da li su nastale u vidu vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine ili kreditnih sporazuma. Potraživanja, u smislu otplate glavnice ili plaćanja kamate na takav dug, prva su potraživanja svih prihoda države bez obzira na njihov izvor, da li su položena na budžetski račun kod Centralne banke ili u bilo kojoj drugoj komercijalnoj banci, tj. svi računi na koje su položeni državni prihodi i ne podliježu sada ili kasnije bilo kojem drugom potraživanju.
- (2) Određeni državni dug može se dodatno osigurati posebnom kolateralnom garancijom isključivo za osiguranje otplate takvog duga.

Član 36.

(Stalno izdvajanje namjenskih sredstava za direktni unutrašnji državni dug)

Sredstva za servisiranje direktnog unutrašnjeg državnog duga stalno će se namjenski izdvajati, a Zakon o izvršenju budžeta neopozivo će uzeti u obzir potrebni iznos prema prijedlogu Ministarstva.

POGLAVLJE III - VANJSKI DUG

Član 37.

(Svrha vanjskog državnog duga)

Zaduživanje po osnovu vanjskog državnog duga moguće je za:

- a) finansiranje državnog budžetskog deficita proizašlog iz gotovinskog toka;
- b) finansiranje državnog budžetskog deficita u slučajevima kada Ministarstvo procijeni da odobreni rashodi prelaze ili će preći iznos državnih prihoda;
- c) refinansiranje i restrukturiranje neizmirenog unutrašnjeg i vanjskog državnog duga;
- d) plaćanje državnih garancija, u potpunosti ili djelimično, u slučaju da zajmoprimac ne ispuni svoje finansijske obaveze;
- e) plaćanje troškova servisiranja državnog duga, uključujući i povezane troškove kao što su: emisija vrijednosnih papira, održavanje računa, amortizacija, fiskalni agencijski troškovi;
- f) finansiranje kapitalnih investicija; i/ili
- g) finansiranje fonda budžetskih rezervi i rezervi države.

Član 38.

(Ograničenja iznosa vanjskog državnog duga i vanjskih državnih garancija)

- (1) Ograničenja iznosa vanjskog državnog duga i ograničenja iznosa vanjskih državnih garancija određuju se Zakonom o izvršenju budžeta. Ograničenja duga u Zakonu o izvršenju budžeta, prije svega, isključivo će odrediti iznos novog zaduženja po osnovu vanjskog državnog duga za budžetsku godinu, i drugo, ukupan iznos vanjskog državnog duga za tu godinu.
- (2) U slučaju kada su vrijednosni papiri Bosne i Hercegovine emitirani s popustom, ograničenje se obračunava po cijeni popusta u vrijeme početne emisije vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine. Svaki neizmireni dug za koji su sredstva dovoljna da se osigura otplata glavnice i kamate zaduženja neopozivo položena kod treće strane neće biti predmet obračuna za limit zaduženja.
- (3) U bilo kojoj fiskalnoj godini, u periodu od 30 uzastopnih dana, ne može postojati neizmireni državni dug nastao u svrhu finansiranja deficita iz gotovinskog toka.

Član 39.

(Procedura za stvaranje obaveza po osnovu vanjskog državnog duga)

(1) Ministarstvo je odgovorno za vođenje pregovora i provođenje procedura za zaključivanje kreditnih sporazuma i vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine kojim se država zadužuje po osnovu vanjskog duga.

(2) Ministarstvo dostavlja Vijeću ministara inicijativu za vođenje pregovora radi zaključivanja kreditnog sporazuma. Inicijativa sadrži:

- a) kratak opis projekta;
- b) razloge za zaduživanje po osnovu vanjskog državnog duga;
- c) iznos predloženog vanjskog državnog duga;
- d) uslove predloženog vanjskog državnog duga;
- e) prijedlog Ministarstva.

(3) Vijeće ministara razmatra inicijativu iz stava (2) ovog člana i, ako je prihvati, određuje delegaciju za pregovore.

(4) Nakon završenih pregovora, Ministarstvo dostavlja Vijeću ministara nacrt kreditnog sporazuma i osnove za zaključivanje kreditnog sporazuma koji sadrže:

- a) ustavni osnov;
- b) razloge zbog kojih se predlaže zaključivanje kreditnog sporazuma;
- c) ukoliko se stvara kreditna obaveza za entitete ili Distrikt, mišljenje nadležnih organa entiteta ili Distrikta na nacrt kreditnog sporazuma, ili zapisnik s pregovora, ili parafirani nacrt dokumentacije, ili neki drugi dokument potpisan od ovlaštenog predstavnika entiteta ili Distrikta koji ispunjava uslove Ministarstva;
- d) ovlaštenje za potpisivanje kreditnog sporazuma;
- e) naznaku visine sredstava potrebnih za izvršenje kreditnog sporazuma i način njihovog osiguranja;
- f) procjenu da li priprema i implementacija kreditnog sporazuma zahtijeva donošenje novih zakona ili izmjenu postojećih;
- g) prijedlog da se kreditni sporazum ili jedan njegov dio privremeno primjenjuje dok ugovor ne stupi na snagu.

(5) Nakon što Vijeće ministara prihvati nacrt kreditnog sporazuma, dostavlja ga Predsjedništvu Bosne i Hercegovine s prijedlogom potpisnika.

(6) Predsjedništvo Bosne i Hercegovine donosi odluku kojom prihvata vanjski državni dug i određuje potpisnika kreditnog sporazuma.

(7) Nakon donošenja odluke iz stava (6) ovog člana, ovlaštenu potpisnik potpisuje kreditni sporazum i dostavlja ga Ministarstvu.

(8) Ministarstvo upućuje kreditni sporazum Ministarstvu vanjskih poslova BiH radi pokretanja postupka ratifikacije u skladu sa Zakonom o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora. Kreditni sporazum kojim država preuzima kreditne i druge finansijske obaveze ima prioritet u postupku ratifikacije.

(9) U slučaju kada je finansijska obaveza po osnovu vanjskog državnog duga alocirana na jedan od entiteta ili Distrikt, istovremeno s upućivanjem kreditnog sporazuma na postupak ratifikacije, Ministarstvo će pripremiti prijedlog podugovora kojim prenosi prava i obaveze na entitete i Distrikt, u skladu s odredbama kreditnog sporazuma. Ministar i ovlaštenu predstavnici entiteta i/ili Distrikta potpisat će podugovore.

(10) U slučaju izmjena postojećih kreditnih sporazuma, provodi se procedura iz st. od (2) do (9) ovog člana. Ukoliko je inicijativa za izmjenu postojećeg kreditnog sporazuma potekla od entiteta ili Distrikta, ona će imati istu pravnu snagu kao dokumenti iz tačke c) stava (4) ovog člana.

(11) U slučaju hitnosti u postupku prihvatanja ili bilo koje izmjene postojećeg kreditnog sporazuma, primijenit će se procedure iz st. (6), (7) i (8) ovog člana.

Član 40.

(Kreditna sredstva vanjskog državnog duga)

Ministarstvo je ovlašteno sredstva vanjskog državnog duga deponirati i upotrijebiti u skladu s uslovima kreditnog sporazuma. U slučaju da takav sporazum ne definiše polaganje sredstava, ta sredstva deponirat će se na račun u Centralnoj banci i upotrijebiti u skladu s alokacijom izvršenom u vrijeme nastanka vanjskog zaduženja države.

Član 41.

(Uslovi vanjskog državnog duga)

(1) U skladu s odredbama ovog zakona i odluke Vijeća ministara, Ministarstvo ima ovlaštenje da:

- a) emitira kratkoročne i dugoročne vrijednosne papire Bosne i Hercegovine; i
- b) sklapa kreditne sporazume.

(2) U skladu s odredbama ovog zakona, Ministarstvo ima ovlaštenje odrediti detalje, formu i uslove vrijednosnih papira koji se razlikuju ili unose promjene u odnosu na već opisane vrijednosne papire, uključujući ali se ne ograničavajući na formu prispjeca instrumenta, metode rasta kamate, sniženje i premije.

Član 42.

(Obaveze po osnovu vanjskog državnog duga)

(1) Vanjski državni dug je apsolutna i bezuslovna obaveza države u skladu s uslovima definiranim vrijednosnim papirima Bosne i Hercegovine i kreditnim sporazumima.

(2) U slučaju da država stvori obaveze po osnovu vanjskog državnog duga u ime oba entiteta ili Distrikta, a po prispijeću jedan od dužnika ne otplati svoj dio vanjskog duga, takav propust dužnika koji nije izmirio svoje obaveze ne izaziva nikakve zakonske obaveze na strani dužnika koji je izmirio svoje obaveze u smislu preuzimanja odgovornosti za taj dio vanjskog državnog duga.

(3) Neizmirenu obavezu iz stava (2) ovog člana može dobrovoljno, u potpunosti ili djelimično, izmiriti Ministarstvo ili dužnik koji je izmirio svoju obavezu. Međutim, dužnik koji je ispunio svoje finansijske obaveze, uključujući i Ministarstvo, može u potpunosti ili djelimično dobrovoljno osigurati sredstva za plaćanje na ime servisiranja duga u ime dužnika koji nije izvršio svoje obaveze. U tom slučaju, dužnik koji nije izmirio svoje obaveze će dužniku koji je izmirio njegove obaveze osigurati cjelokupan iznos takvih plaćanja. Dužnik koji nije izmirio svoje obaveze dužan je isplatiti dužniku koji je izmirio obaveze proviziju od najmanje 10% godišnje na iznos servisiranja duga od strane dužnika koji je izmirio obaveze. Takva nadoknada je automatska, ima zakonsku snagu i ne zahtijeva bilo koju dodatnu mjeru ili dokumentaciju dužnika ili Ministarstva.

Član 43.

(Stalno izdvajanje namjenskih sredstava za vanjski državni dug)

Sredstva za servisiranje vanjskog državnog duga stalno će se namjenski izdvajati, a Zakon o izvršenju budžeta neopozivo će uzeti u obzir potrebni iznos prema prijedlogu Ministarstva.

Član 44.

(Prioritet vanjskog državnog duga)

(1) Sve obaveze koje čine direktni unutrašnji državni dug i vanjski dug imaju paritetan i jednak status bez obzira kad su nastale i bez obzira da li su nastale u vidu vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine ili kreditnih sporazuma. Potraživanja, u smislu otplate glavnice ili plaćanja kamate na takav dug, prva su potraživanja svih prihoda države bez obzira na njihov izvor, da li su položena na budžetski račun kod Centralne banke ili u bilo kojoj drugoj komercijalnoj banci, tj. svi računi na koje su položeni državni prihodi i ne podliježu, sada ili kasnije, bilo kojem drugom potraživanju.

(2) Državni dug može se dodatno osigurati posebnom kolateralnom garancijom isključivo za osiguranje otplate takvog duga.

Član 45.

(Rezervne mjere za vanjski državni dug)

(1) U slučaju nepravovremenog plaćanja alociranog vanjskog državnog duga od strane entiteta ili Distrikta, Ministarstvo je ovlašteno od entiteta ili Distrikta zahtijevati da osigura rezervna sredstva koja će se držati na državnom računu.

(2) U slučajevima kada Sektor za upravljanje državnim dugom procijeni da postoje izgledi da neće biti ostvaren pravovremen i adekvatan priliv prihoda za potrebe servisiranja vanjskog državnog duga, Ministarstvo se ovlašćuje da primijeni rezervne mjere. Ministarstvo se konsultira s Komisijom, koliko to dozvoljavaju vrijeme i date okolnosti, o primjeni mjera iz člana 46. ovog zakona, preporučujući koja će to pravila i mjere biti. Konačnu odluku o tome donosi Ministarstvo.

Član 46.

(Očekivano neplaćanje vanjskog državnog duga)

(1) Nakon procjene Ministarstva da postoje izgledi da će doći do privremenog zastoja u pravovremenom prilivu prihoda iz ranije određenih izvora, tj. od entiteta ili Distrikta, u odgovarajućem iznosu ili iznosima, za podmirenje planirane otplate na račun vanjskog državnog duga, Ministarstvo primjenjuje jednu ili više opisanih mjera:

a) Ako je razlog očekivanog nedovoljnog priliva prihoda u pouzdanom podatku da će jedan od entiteta ili Distrikt pribaviti sredstva za servisiranje duga u iznosu manjem od onog koji je bio predviđen kao njegov dio ili da neće uopće platiti svoj dio, prvo se upućuje zahtjev drugom entitetu, Distriktu ili Ministarstvu da ustanovi da li je voljan i sposoban osigurati dodatna sredstva kako bi se pokrio navedeni deficit. Entitet ili Distrikt čiji je nedovoljni prihod pokriven takvim sredstvima bezuslovno se obavezuje da onom ko je osigurao ta sredstva nadoknadi puni iznos tih sredstava, kao i proviziju za uslugu u iznosu od najmanje 10% od iznosa osiguranih sredstava, u roku od godinu dana od dana transakcije. Takva nadoknada je, uključujući proviziju iz ove tačke, automatska, ima zakonsku snagu i ne zahtijeva bilo koju dodatnu mjeru ili dokumentaciju entiteta, Distrikta ili Ministarstva.

b) Ako je razlog očekivanog nedovoljnog priliva prihoda uzrokovan time da jedan ili oba entiteta ili Distrikt neće osigurati nikakve prihode, ili će osigurati prihode u iznosu manjem od onog koji je predviđen iz izvora koji su za to određeni, i ako (solventni) entitet ili Distrikt koji je izmirio svoj dio obaveze nije u mogućnosti ili nije voljan osigurati sredstva za nadoknadu propuštene uplate, onda će u tom slučaju Ministarstvo predložiti Vijeću ministara da iz sredstava rezervi budžeta izmiri prispjelu obavezu i aktivira garanciju entiteta, odnosno Distrikta za naplatu obaveze. Dužnik čiji je nedovoljni prihod pokriven takvim doprinosom bezuslovno se obavezuje da onom ko je dao taj doprinos nadoknadi puni iznos, kao i proviziju u iznosu od najmanje 10 % iznosa. Takva nadoknada je, uključujući sve povezane troškove, automatska, ima punu zakonsku snagu i ne zahtijeva bilo koju dodatnu mjeru ili dokumentaciju dužnika ili Ministarstva.

c) U slučaju kada mjere iz tač. a) i b) ovog stava privremeno ne osiguravaju sredstva potrebna da se izbjegne očekivano neplaćanje, Ministarstvo se ovlašćuje da izvrši preraspodjelu sredstava namijenjenih za druge svrhe, koja su u nadležnosti Ministarstva, ali još nisu vezana prema zakonu o budžetu za tekuću godinu, za pokrivanje platnog deficita po osnovu servisiranja duga. Vijeće ministara mora odobriti svaki takav vanredni postupak.

d) Ministarstvo usvaja propise za provođenje ovih procedura.

(2) U slučaju kada ne izvrši pravovremeno servisiranje vanjskog državnog duga, i nakon konsultacije s ministarstvima finansija entiteta i Upravom prihoda Distrikta, Ministarstvo predlaže Vijeću ministara da od Parlamentarne skupštine zatraži da:

a) se donese zakonska mjera o momentalnoj statusnoj suspenziji svih garancijskih programa koja će biti na snazi do vremena otklanjanja takvog zastoja u servisiranju duga;

b) ovlasti Ministarstvo da uđe u pregovore s povjeriocima radi izmjene dužničkih obaveza države po osnovu vanjskog duga.

Član 47.

(Vrijednost deviznog kursa)

Centralna banka ima odgovornosti da:

a) na zahtjev Ministarstva, dostavi informacije o kursnoj listi Centralne banke za pojedine valute; i

b) objavljuje najmanje polumjesečno devizni kurs između domaće valute i bilo koje strane valute koja je Sporazumom o vanjskom dugu ili garancijama određena za plaćanje, a čiji davalac je strana vlada, strana vladina agencija, međunarodna finansijska institucija, strana banka, strana firma, neko drugo strano lice ili pojedinac.

Član 48.

(Saradnja sa Centralnom bankom)

Ministarstvo i Centralna banka sklopit će agentski ugovor kojim će se dogovoriti način i uslovi u skladu s kojim će Centralna banka obavljati agentske poslove za Ministarstvo, uključujući ali se ne ograničavajući na osiguravanje strane valute ili valuta u razmjenu za domaću valutu u iznosima potrebnim da se udovolji zahtjevima za planirano servisiranje vanjskog duga.

Član 49.

(Vanjski dug entiteta i Distrikta)

(1) Entiteti i Distrikt mogu se zadužiti po osnovu vanjskog duga, ali će takav dug zajedno s pratećom dokumentacijom biti predmet prethodne saglasnosti Parlamentarne skupštine u skladu s uslovima iz Ustava Bosne i Hercegovine.

(2) Ministarstvo je ovlašteno propisati sadržaj, način i rokove dostave prateće dokumentacije iz stava (1) ovog člana.

(3) Dug koji nije odobren u skladu sa stavom (1) ovog člana neće biti važeća i provodiva obaveza entiteta ili Distrikta koji se zadužio.

(4) Zaduzenje entiteta i Distrikta u skladu sa stavom (1) ovog člana neće biti državni dug i država neće imati nikakve obaveze u vezi s tim dugom.

Član 50.

(Alokacija obaveze otplate vanjskog državnog duga)

(1) Država ima pravo od oba entiteta i Distrikta zahtijevati da se ugovorno obavežu na ispunjenje uslova postavljenih Ustavom Bosne i Hercegovine u smislu osiguranja prihoda kako bi se omogućilo da država ispuni svoje međunarodne obaveze i odredbe ovog zakona.

(2) Država, entiteti i Distrikt obavezni su plaćati svoj pripadajući dio vanjskog državnog duga u skladu sa sljedećim odredbama:

a) Konačna alokacija vanjskog državnog duga nastala prije stupanja na snagu ovog zakona važeća je i obavezujuća.

b) Alokacija vanjskog državnog zaduženja nastalog prije stupanja na snagu ovog zakona, a koja nije konačna u skladu s tačkom a) ovog stava, alocirat će se na osnovu principa krajnjeg korisnika. U slučaju da princip krajnjeg korisnika nije primjenjiv, tada se obaveza otplate duga alocira u skladu s udjelom entiteta i Distrikta u državni budžet u godini u kojoj se alokacija i vrši.

c) Zaduzenje po osnovu vanjskog državnog duga, nastalo nakon stupanja na snagu ovog zakona, moguće je ako je, prije zaduživanja, obaveza plaćanja takvog duga u potpunosti alocirana na državu, entitete i Distrikt, ili je izvršena kombinacija alociranja duga na neke od navedenih strana.

(3) I pored odredbi iz tač. a) i b) stava (2) ovog člana, alokacija vanjskog državnog duga izvršena prije uspostave Distrikta za dug koji bi bio alociran na Distrikt po principu krajnjeg korisnika nije konačna u skladu s tačkom a) stava (2) ovog člana.

POGLAVLJE IV - DRŽAVNE GARANCIJE

Član 51.

(Opis državnih garancija)

(1) Garancija državnog duga može se izdati u skladu s uslovima definiranim ovim zakonom i ne može proizaći sama po sebi ili na drugi način biti indirektno izdata.

(2) Državna garancija predstavlja potencijalnu obavezu države. Obaveza države nastaje ako zajmoprimac nije izvršio otplatu garantiranog zajma uz propisanu kamatu u skladu s uslovima

kreditnog sporazuma, u potpunosti ili djelimično. Obaveza države je da po prispjeću vrši otplatu u skladu s planom i neće biti odgovorna za bilo kakva prijevremena plaćanja osim ako to izričito nije prihvatila u skladu s uslovima garancije.

(3) Državna garancija pretvara se u državni dug kada Ministarstvo utvrdi da plaćanje ili plaćanja koja su prispjela na ime zajma, na koji se unutrašnja državna garancija odnosi, nisu primljena u skladu s uslovima zaduživanja, i da zajmoprimac nije izvršio svoju obavezu. Preduzeta mjera bit će sadržana u dokumentu Ministarstva sa zaključkom da su uslovi plaćanja po osnovu garancije zadovoljeni, i uz informacije na kojima se takav zaključak bazira. Takvo pretvaranje garancije u državni dug ne podliježe bilo kojem ograničenju državnog duga iz ovog zakona.

Član 52.

(Dokumentacija za državne garancije)

(1) Zajmoprimac ili kreditna institucija koja traži garanciju za zajam, u skladu s ovim zakonom, podnosi zahtjev u pisanoj formi uz obaveznu dokumentaciju s dovoljno detalja kako bi Ministarstvo moglo procijeniti finansijsko stanje zajmoprimca i njegovu solventnost. Neophodno je dostaviti detaljne informacije u vezi s kreditnom institucijom i zajmoprimcem.

(2) Ministarstvo donosi propise kojima regulira koje je informacije neophodno dostaviti kako bi se dobila državna garancija. Te informacije uključuju informacije o zajmoprimcu, kreditnoj instituciji, projektu koji se finansira i informacije o podgarancijama.

(3) Nakon prijema zahtjeva za izdavanje državne garancije uz prateću dokumentaciju, Ministarstvo odmah obavlja preliminarni pregled kako bi osiguralo prijem svih potrebnih informacija. Odluku o izdavanju garancije u pisanoj formi, na osnovu ekonomske i finansijske analize dostavljenih materijala, donosi Ministarstvo i obavještava podnosioca zahtjeva najkasnije 60 dana od dana podnošenja propisno podnesenog kreditnog zahtjeva.

(4) Analiza iz stava (3) ovog člana obuhvata utvrđivanje nivoa rizika koji će pretrpjeti država ako se garancija odobri. Ministarstvo je ovlašteno zahtijevati pomoć Centralne banke ili drugih institucija koje su profesionalno angažirane u procjenama rizika prilikom utvrđivanja rizika u skladu s ovim zakonom.

Član 53.

(Procedure za izdavanje državnih garancija)

(1) Ministarstvo je odgovorno za vođenje pregovora o državnim garancijama.

(2) Ministarstvo zajedno s prijedlogom za izdavanje garancija Vijeću ministara dostavlja sljedeće:

a) kreditni sporazum;

b) u slučaju kada je zajmoprimac entitet, Distrikt, kanton ili općina, odluku nadležnog zakonodavnog tijela;

c) namjenu kredita;

d) u slučajevima kada se zajmoprimac ne finansira iz budžeta, garanciju komercijalne banke ili garanciju entiteta, odnosno Distrikta; i

e) dokaz da je zahtjev za izdavanje garancije objavljen u "Službenom glasniku BiH" 21 dan prije eventualnog davanja saglasnosti za odobrenje.

(3) Vijeće ministara obavlja pregled i donosi odluku kojom se odobrava izdavanje državne garancije.

(4) Nakon što primi odluku Vijeća ministara kojom se odobrava izdavanje državne garancije, Ministarstvo počinje koordinaciju radi izdavanja državne garancije.

(5) Ministarstvo dostavlja Vijeću ministara izvještaj koji definira stvarne uslove državne garancije.

(6) Predsjedništvo Bosne i Hercegovine imenuje potpisnika sporazuma o vanjskim državnim garancijama.

(7) Kao uslov primjene državnih garancija, Parlamentarna skupština ih mora odobriti, a garancije će nositi potvrdu takve ratifikacije.

(8) Ministarstvo je ovlašteno prikupiti sredstva od zajmoprimca i kreditne institucije radi pokrivanja troškova koje je Ministarstvo eventualno napravilo izdavanjem i servisiranjem državnih garancija. Ministarstvo donosi propise koji određuju metode pokrivanja i procjene takvih troškova.

(9) Vijeće ministara donosi odluku o izdavanju državnih garancija koja se, prije njihovog izdavanja, objavljuje u "Službenom glasniku BiH".

(10) Potvrda kreditne institucije o dobivanju državne garancije sadrži pristanak da će putem odgovarajućih nadzornih tijela Ministarstvu osigurati informacije o svom finansijskom stanju.

Član 54.

(Namjena državnih garancija)

(1) Državne garancije izdaju se samo za finansiranje kapitalnih investicija.

(2) Izuzetno od stava (1) ovog člana, državne garancije mogu se izdati za provođenje prioritarnog projekta koji je od posebnog značaja za ekonomsku stabilnost zemlje.

(3) Država neće davati garanciju za tekuće troškove, pokrivanje gubitaka u poslovanju niti pokrivanje budžetskog deficita.

Član 55.

(Uspostavljanje Garancijskog fonda i ograničenja iznosa državnih garancija)

(1) Ukupna izloženost države po izdatim garancijama ne smije prelaziti 30% vrijednosti državnih prihoda utvrđenih u momentu odlučivanja o izdavanju garancije. Zakonom o izvršenju budžeta utvrđuje se ukupna vrijednost i struktura Garancijskog fonda iz kojeg se izdvajaju sredstva za izvršenje plaćanja po izdatim garancijama.

(2) Garancijski fond je poseban fond trezora koji se isključivo koristi za izvršenje plaćanja po garancijama.

(3) Planiranje finansiranja i održavanja Garancijskog fonda u nadležnosti je Vijeća ministara, s tim da su administrativni poslovi Garancijskog fonda u nadležnosti Ministarstva.

Član 56.

(Premija i provizija)

(1) Ministarstvo je ovlašteno obračunati i naplatiti premiju i proviziju na svaku izdatu garanciju. Premija podrazumijeva premiju rizika po izdatoj garanciji i obračunava se u procentu od iznosa duga po osnovu glavnice zajma na koji se izdaje garancija. Premija se naplaćuje jednokratno u momentu izdavanja garancije.

(2) Provizija se obračunava u procentu na iznos garancije, a znači naknadu troškova nastalih u toku izdavanja garancije.

(3) Procenat premije i provizije utvrđuje Ministarstvo propisima kojim se uspostavljaju procedure za izdavanje garancija i iznosi premija i provizija.

(4) Premije i provizije uplaćuju se na Jedinstveni račun Trezora u korist Garancijskog fonda.

Član 57.

(Evidencija garancija)

Najkasnije u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, sva ministarstva i sva tijela Vijeća ministara koja su ranije izdala državne garancije Ministarstvu će osigurati informacije o svim takvim neizmirenim garancijama, uključujući i zahtjeve za garancije koje se tada razmatraju. Kreditni sporazumi, prateća dokumentacija i informacije u vezi s trenutnim statusom otplate svih neizmirenih zajmova dostavljaju se Ministarstvu. Podaci iz dostavljene dokumentacije unose se u Evidenciju državnih garancija.

Član 58.

(Nadzor Ministarstva)

Ministarstvo je ovlašteno obavljati nadzor u vezi s finansijskom sposobnošću svih zajmoprimaca koji su po ovom zakonu dobili garancije za zajam. Ministarstvo je ovlašteno od zajmoprimca tražiti informacije koje su neophodne za obavljanje takvog nadzora.

Ministarstvo će se, prema potrebi, konsultirati sa Centralnom bankom ili drugim relevantnim institucijama o finansijskom stanju kreditnih institucija koje su dale zajmove na koje su date državne garancije.

Član 59.

(Prestanak državnih garancija)

(1) Državna garancija prestaje kada je:

- a) zajmopromac otplatio zajam na koji se odnosi garancija;
- b) rok garancije istekao; ili
- c) država izvršila uplate u skladu s uslovima državne garancije.

(2) Ministarstvo konstatira navedeni prestanak.

Član 60.

(Plaćanje po osnovu državne garancije)

(1) U slučajevima u kojima zajmoprimac nije izvršio uplatu ili uplate u skladu s uslovima kreditnog sporazuma i kreditna institucija potvrdi da je preduzela sve razumne mjere za osiguranje izvršenja uplate, kreditna institucija može Ministarstvu dostaviti zahtjev za plaćanje.

(2) U zahtjevu za plaćanje navest će se iznos glavnice zajma koji nije otplaćen i iznos neplaćene ili zaostale kamate.

(3) Ministarstvo će, nakon što utvrdi da je zahtjev za plaćanje opravdan i u skladu s uslovima iz sporazuma o garanciji, dogovoriti prijenos uplate ili uplata kreditnoj instituciji u roku od 15 radnih dana od dana podnošenja zahtjeva.

(4) Ministarstvo će, nakon što utvrdi da zajmoprimac nije izvršio pravovremeno plaćanje u skladu s uslovima iz kreditnog sporazuma, evidentirati taj slučaj u Evidenciji državnih garancija i objavit će kašnjenje u "Službenom glasniku BiH".

Član 61.

(Napлата duga po osnovu državnih garancija)

(1) Nakon plaćanja državne garancije kreditnoj instituciji, Ministarstvo će biti nosilac svih prava i potraživanja po osnovu sredstava koja je imala takva kreditna institucija u skladu sa sporazumom o zajmu sa zajmoprimcem u omjeru svih plaćanja prema toj garanciji.

(2) Obaveza zajmoprimca da izvrši uplatu Ministarstvu na ime plaćanja po osnovu garancije kreditnoj instituciji je безусловna i apsolutna. Zajmoprimac je obavezan preduzeti sve razumne mjere da Ministarstvu izvrši uplatu što je prije moguće.

(3) Ministarstvo preduzima sve mjere za koje je ovlašteno u skladu s ovim zakonom i drugim državnim zakonima da izvrši povrat svih iznosa plaćenih po osnovu garancije, uključujući i troškove u vezi s tim.

Član 62.

(Finansiranje obaveze stvorene po osnovu državnih garancija)

(1) Ministarstvo će obavljati godišnji pregled svih neizmirenih državnih garancija po osnovu kojih država može ili stvara obaveze, s tim što će se pregled završiti najkasnije do usvajanja budžeta za narednu godinu. Takvim pregledom će se u svakom godišnjem budžetu procijeniti iznos koji država treba isplatiti po državnim garancijama.

(2) Odredbe za dodatna izdvajanja namjenskih sredstava će, prema potrebi, utvrditi Ministarstvo prilikom pripreme zakona o budžetu za tekuću godinu. U slučaju da takva izdvajanja nisu osigurana za plaćanje obaveze po osnovu državne garancije, Ministarstvo je ovlašteno odobriti stvaranje obaveza po osnovu unutrašnjeg državnog duga u tu svrhu. Sve dok su državne garancije prvobitno izdate u okviru limita definiranih ovim zakonom, zaduživanje po osnovu državnog duga radi osiguranja plaćanja takve obaveze ne podliježe ograničenjima državnog duga sadržanog u ovom zakonu.

(3) Kao preduslov za izdavanje državne garancije, Ministarstvo je ovlašteno nametnuti bespovratnu proviziju na osnovu:

- a) iznosa glavnice zajma koji će se garantirati i kamate koja će se plaćati na taj iznos, i
- b) analize rizika.

(4) Provizija iz stava (3) ovog člana je naplativa u vrijeme izdavanja državne garancije i prihod je državnog budžeta.

POGLAVLJE V

Član 63.

(Kaznene odredbe)

(1) Učesnicima na tržištu vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine zabranjeno je sarađivati s jednim ili više učesnika s namjerom vršenja uticaja na tržište u smislu prihoda, cijene, iznosa vrijednosnih papira Bosne i Hercegovine istog opisa, kupljenih na aukciji ili na sekundarnom tržištu, u smislu strukture holdinga bilo kojeg drugog učesnika na tržištu u koju je uloženi kapital, investicijske strategije bilo kojeg drugog učesnika na tržištu, ili se na drugi način uključiti u bilo koju transakciju, praksu ili ponašanje koje znači ekonomsku prijevaru ili varanje učesnika na tržištu, pranje novca ili neku drugu korumpiranu aktivnost.

(2) Kršenja zabrana iz stava (1) ovog člana podliježu krivičnom gonjenju zbog prijave na finansijskim tržištima i smatrat će se krivičnim djelom u skladu s Krivičnim zakonom Bosne i Hercegovine, a bit će kažnjiva u skladu s tim zakonom, uključujući novčane kazne i mjere oduzimanja predmeta, u skladu s Poglavljem XII. tog zakona.

(3) U slučaju da dostavi pogrešne podatke u vezi sa zaduživanjem u skladu s članom 34. stav (3) ovog zakona, ministar kao odgovorno lice bit će kažnjen za prekršaj novčanom kaznom u iznosu od 5.000,00 KM do 20.000,00 KM.

POGLAVLJE VI - PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 64.

(Podzakonski akti)

Ministarstvo će, u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, donijeti podzakonske akte koji su potrebni za provođenje odredbi ovog zakona, uključujući ali se ne ograničavajući na čl. 3., 4., 12., 13., 16., 19., 20., 27., 31., 38., 45., 49., 52., 53 i 65.

Član 65.

(Sukob zakona)

(1) Svi zakoni ili drugi propisi koji se odnose na državni dug i državne garancije uskladit će se s odredbama ovog zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(2) Do usklađivanja propisa iz stava (1) ovog člana primjenjivat će se postojeći propisi, ako nisu u sukobu s odredbama ovog zakona.

(3) U roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona uskladit će se s odredbama ovog zakona: Zakon o Trezoru institucija Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", broj 27/00), Zakon o postupku zaključivanja i izvršavanja međunarodnih ugovora ("Službeni glasnik BiH", broj 29/00), Zakon o sistemu indirektnog oporezivanja u Bosni i Hercegovini ("Službeni glasnik BiH", broj 44/03), kao i ostali zakoni i propisi koji na drugačiji način uređuju pitanja koja su predmet ovog zakona.

Član 66.

(Zakoni entiteta i Distrikta)

Zakoni entiteta i Distrikta kojima je uređena materija koja je predmet ovog zakona uskladit će se s odredbama ovog zakona u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 67.

(Stupanje na snagu)

(1) Stupanjem na snagu ovog zakona prestaje važiti Zakon o vanjskom dugu ("Službeni glasnik BiH", br. 1/97 i 32/01), kao i podzakonski akti doneseni na osnovu tog zakona.

(2) Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH", a bit će objavljen i u službenim glasilima entiteta i Distrikta.

“Službeni glasnik BiH“, broj 103/09

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku BiH".